

Viðmerkjarin í Sortudíki

Millum kræklingar og svartar ravnar hoyrist hvørt leygarkvöld røddin á Høgna Djurhuus. Hann kundi tað sama kvøðið »mítt land hevur fostrað eitt ravnaslag...«.

Alt og øll, ið hava stungið nevið fram, ella sum eru drigin úr fjálga reiðrinum, kunnu vænta sær nøkur orð.

Daðinn Olsen

Stórur partur av náttarravnum kring landið fáa ivaleyst luft undir veingirnar á midnatt leygarkvöld.

Náttarravnasendingin er í luftini og við hvössum penni verður punktum sett á midnatt.

Ravnar í øllum aldri sessast kring lurtitöldi, pussa fjáðrarnar. Eingin situr og kúrir - hová undir veng. Her skal lurtast, ikki gorrast. Hvørt orð skal fást við.

Og so byrjar lagið hjá Martini Joensen. Kræklingar leika "Svarti ravnur" og so kemur hann. Viðmerkjarin. Við eyðkendum stíli. Heldur blómeltur og spakligur, men orðini er hvoss og beinrakir. Eisini ósøgdur orðini hanga eftir í ravnareiðrinum og skulu síðani sodna.

Gunnar Hoydal nevndi í øðrum sambandi

herfyri munin millum mannin og verkið. Hann nevndi Ingálv av Reyni, henda milda og spakliga mann, sum í listini er so djurur og gongur undan.

Sama kann sigast um viðmerkjarin í Sortudíki. Henda milda og spakliga rødd, sum við fyndarorðum setir ljós á alt, ið vit øll hugsaðu í vikuni, sum fór. Ella tað, sum vit gloymdu at minnst til, ella kanska als ikki fingi við.

Viðmerkjarin hoggur okkum eina mynd, har vit greitt siggja mistøkini og lýtini í gerandisdegnum.

Við rámandi orðum vísir hann á, at tæy, ið dagliga flúgva hægst, eru í vanda fyri at koma sólina ov nær. Eisini stoltastu fuglar kunnu hava skert flog.

Her skal verða ósagt, um viðmerkjarin ríður við tæy, ið áttu at tikið sær nær.

Kanska er tað sum at sletta vatn á gás.

Taka vit politikararnar, so eru teir áður sammettir við rovfuglarnar. Teir yvir-liva, hóast jagstran. Stovnurin tynnast ikki. Almennu stovnarnir tykjast hava tað gott í hesum fullveldisdegum, hóast jagstranina og gorrið um sparing. Og traðkar onkur við síðuna av, so er altíð pláss á onkrari aðrari rök.

Men mildi og blómelti viðmerkjarin fylgir við og ger sitt. Og rætt er tað, ein skjýtur ikki spurv við kanón!

Einki er ov lítið og einki ov stórt til við-merkjarin. Heldur ikki smæðist hann við at koma við einum beinraknum priki millum tíðindastubbarnar klokkan 12:20 ella klokkan 18:30. Tað keðliga skal burtur, hann er viðkomandi, hann er har, ikki bara røddin, ið flytir tíðindi-ni frá papírnum til mikrofónina og til okkara í stovnum kring landið. Hann er við og altíð við eini viðmerking. Ella æstnan altíð í hvussu er.

Hogni Djurhuus tekur okkum undir sitt veingjabreiði hvøra viku, men lítillátni viðmerkjarin vil ongan háva gera burtur-úr sær sjálvum. Ongan fjøður í hattin, hóast uppiborið.

Vil ein hava prátt við hann um mergi-áð og væl umtókta viðmerkingina, so hevur viðmerkjarin onga viðmerking. Uttan kanska, at so góð er hon heldur ikki...

Skal ein hava viðmerking, so er at lurta eftir ÚF á midnatt leygarkvöld.

Útsjón - um loftmiðlar okkara

Ein góð sending fangar

Sum ummælari eru nógvir ymiskir mátar at umrøða sendingarnar í útvarpi og sjón-varpi. Tað ber til at greina sendingarnar út frá ávisum teoríum um, hvussu góðar sendingar eiga at vera uppbyggar. Ein annar máti at meta sendingar, sum er einkliari, men kanska líka viðkomandi hjá flestu fólki, er eftir tí danir rópa »første-hands indtryk«.

Ein góð sending í mínari verð er ein, sum fangar meg, soleiðis at eg ikki fái hug at gera okkurt annað, meðan sendingin er. Hvor kennir ikki hetta, at øll seta seg at lurta eftir tíðindunum kl. 18.30, og tá 5 min, eru farnir, sita øll og práta harðari enn útvarpið? Tá eru tíðindini helst um Clinton, magasárið hjá Jeltsin, bussvan-lukkur í Georgia ella okkurt líkandi. Ó-ivað týðningarmikið fyri onkran, men ógvuliga lítið viðkomandi fyri flestu feroingar afturvíð náttúrðunum. Eitt áhugavert inn-slag ella ein góð sending - tíðindasending ella annað - fangar oyrað og eygað, so hvør situr í sínum lagi og lurta ella hygg-ur.

Tað er kanska lættari hjá Sjónvarpinum at fáa fólk at sita í frið, meðan tey hyggja at sendingunum, tí tú krevur at vera í nánd av kassanum fyri at fáa fullan ágóða av sendingini. Kanska skal so eisini meira til at fáa fólk at seta seg niður, tí tað ber illa

til at gera annað, meðan tú hyggur í Sjón-varp - jú, tað ber til at binda, men tað er ikki serliga lætt at lesa blóðini. Tá tú lurta eftir útvarpinum ber hinvegin til at gera alt møgult annað samstundis - gera mat og rudda, lesa yvirskriftirnar í blóðunum, ligga á sofuni við afturlætum eygum o.s.fr.

Ein ætlan aftanfyrir

Fyri at kunna gera eina góða sending, mugu fólkini aftanfyrir sendingina fyrst gera sær greitt, hvat ætlanin við sending-ini er. Er sagan ikki bygd á eina grund-leggjandi ætlan, er ógvuliga skjótt at missa traðin sum lurtari ella hyggjari. Hinvegin má ein sending ikki vera løgd so neyvt til rættis, at úrslitið er givið. Tað skal finnast ein millumloysn, har ongin fær lagt orð í munin, men har tað samstundis er greitt, hvør boðskapurin í sendingini er.

Sum dómi um sendingar, sum eg haldi liva fult upp til mína hugsan um góðar sendingar, havi eg hug at nevna nýggja raðsendingina í SvF, **Frá deknalestri til tungutalu**, sum **Sjúrður Skaale** leggur til rættis. Sendingarnar skulu lýsa trúarlívið í Føroyum við øllum teimum ymsu greinunum, sum finnast. Í fyrstu sendingini sunnukvøldið setti **Sjúrður** sera beinrak-nar spurningar viðvíkjandi ymsu samkom-unum og teirra víðurskiptum við aðrar samkomur, uttan at leggja nøkrum orð í munin ella at traðka nakran á tærnar við ov naskum spurningum. Umboðini fyri samkomurnar fingi tíð og rúmd at greiða frá sínum sjónarmiðum, og myndirnar

sum vóru væl kliptar stuðlaðu tí róliga andanum í sendingini. Eg skal heilt vist siggja hinar sendingarnar í røðini eisini. Í ÚF hava **Per Højgaard** og **Kári Durhuus** gjørt fleiri góðar sendingar seinastu tíðina. Fyri nakað síðani var ein **samrøða við Poul Nyrup Rasmussen**, sum mær dámdi sera væl. Samrøðan lýsti forsætis-ráðharran, ið ikki er serliga væl lýddur í Føroyum, sum ein fryntligan og skemting-arsaman mann. Hann hevur eftir øllum at doma lært nakað um feroingar seinastu árin, og sigur tað bart út. Høvdu vit verið líka røsk at tikið í egnan barm, tá tað kemur til samskipti við danir.

Okkurt situr eftir

Hesa vikuna hava vit heima hjá okkum ikki havt tíð at sæð nógva sjónvarp ella lurta eftir útvarpi fyrr enn aftan kl. 21., men nakað verður tað kortini altíð til. **Tíðindasendingarnar** royni eg allar at fáa við, og okkurt innslag hevur rættliga fangað mín áhuga, hóast eg má við-ganga, at størsti parturin fer aftur við borðinum rættliga skjótt. Tíðindini um nýggju **biltryggingarnar** froddu meg at hoyra og um **nýggju útbúgvingina innan oljuboring**. Eg helt innslagið í **Degi og Viku** hós kvøldið vera gott, tí at tað ikki bara segði frá, at seks fólk høvdu fingið progv, men at tað eisini varð nomið við, hvat henda útbúgvingin kann brú-kast til. Sum heild eru innslögin ov long, og høvdu eftir mínum tykki verið betri, um tæy vóru klipt eitt sindur meira kritiskt. Sjáldsama nógvir góðir filmar hava verið seinastu vikuna. **Joy Luck Club**, sum eg

Annika Joensen, samskipari, skrávar

sá fyri aðru ferð fríggjakvøldið, er ein einastandandi góður filmur, sum byggir á eina minst líka góða søgu. Hetta slagið av filmum siggja vit alt ov sjáldan fríggja-kvöld - meira av hasum um eg slapp at seta skrána. Um tað er av tilvildi, ella um talan er um samstarv millum ÚF og SvF, veit eg ikki, men eg haldi tað vera eitt gott hugskot, at sagan verður lís in ÚF beint eftir, at filmurin hevur verið í SvF.

Tyskvøldið hugdi eg at **Alfred Hitchcock** filminum, **Maðurin, sum visti ov nógv**. Hetta er ein tann besti hjá Hitchcock. Mikukvøldið var **The Commitments** á skránni, og hann mátti eg eisini siggja aftur.

Dóttirin, Katrin, sum er gott háltannað ár, hevur við andakt hugt eftir fyrsta parti av **Likkulíkkuleia**. Hon tímdi ikki at sita stíll, meðan sagan varð lís in, og hon stóð púra stív á gólvinum og hugdi at, meðan **Systi** og **Beiggi** kastaðu runt við líttu steinunum. **Pingu** fall eisini í góða jorð og skjaldrið til seinast var prikkurin yvir ið. **Mumi** sá hon tvær ferðir, bæði mikukvøldið og endursendingina leygar-dagin. Tá hon syngur Muumii hoyrist tað, at hon heldur tað vera bestu sendingina í vikuni.

Jóhan Samuelsen, Annika Joensen, Einar Petersen, Oddver Johansen, Steintór Rasmussen og Rigmor Dam skiftast um at skriva ÚTSJÓN